

Goedenmorgen, vrienden.

Vandaag zou ik graag weer een kleine beschouwing willen houden over verschillende sferen. Ik wil dit deze maal niet doen in verband met wat men daar eventueel beleeft, maar ik zou dit gaarne in verband willen brengen met het leven op aarde. Ik heb daarvoor zekere redenen, die ik u zo dadelijk hoop duidelijk te maken.

Wanneer wij op aarde leven (dus mens zijn in stoffelijke vorm), dan worden wij omringd door krachten van allerhand gehalte, van allerhand sfeer. Het is voor een mens vaak heel moeilijk om uit te maken wat nu precies zijn omgeving beïnvloedt, wat precies de kracht is die mede uit de geest hem stimuleert. Om het u eenvoudiger te maken deze krachten en vooral ook het treffen tussen deze krachten - dat zo vaak plaatsvindt in deze dagen - te herkennen wil ik u een zekere karakteristiek geven van verschillende sferen en entiteiten, die vandaar op aarde werken.

Van uit de hoogste afereen is dit natuurlijk betrekkelijk eenvoudig. Indien werkelijk krachten van de allerhoogste sfeer zich openbaren, is er stilte. U wordt dan ook van binnen stil en rustig. Je hebt het gevoel, alsof je half sluimerend het leven doormaakt; je hebt geen contact met de buitenwereld. Daarvoor in de plaats echter krijg je een verscherping, die soms ook lichamelijk kan worden uitgedrukt in een verscherping van zien. Het is net, of de bloemen scherper geuren dan anders; of de kleinste geluiden harder zijn; of de kleuren feller, meer gedifferentieerd zijn. Dit komt betrekkelijk weinig voor. Indien echter een dergelijke kracht aanwezig is, is het goed om zelf geen enkele verdere handeling te verrichten. Waar de allerhoogste krachten zich op aarde manifesteren, daar moeten wij absoluut genoeg nemen met het rustig ondergaan.

Wij vinden echter ook uit een wat meer kleur-kennende sfeer de krachten, die op aarde wel eens worden opgeroepen en wel eens worden gebruikt o.m. voor genezing en het volbrengen van bepaalde heilzame taken voor de mensheid. Deze wezens zijn veel vaker op de wereld te vinden.

U moet goed begrijpen, dat de banden, die je hebt met een wereld, afhankelijk zijn van je eigen instelling, je eigen hoogte, je eigen capaciteit tot begrip. De allerhoogste geest overziet de wereld in haar geheel. De geest echter die reeds kleur kent - en die dus wat lager staat - zal over het algemeen in de wereld afdalen met een specifiek doel. Dit doel kan nooit van persoonlijke aard zijn. Het is dus nooit een persoonlijke geleider, een persoonlijke leraar, een persoonlijke kracht. Het is steeds een entiteit, die neerdaalt en op een groter gebied haar invloed doet gelden. Eén zo'n entiteit kan b.v. rustig haar invloed doen gelden, als de stemming daarvoor gunstig is, over een oppervlakte van laten we zeggen 50 km². Het is natuurlijk een zeer arbitrair getal. Er zijn tijden dat dat verdergaat; er zijn tijden dat dat veel minder is. Maar hier krijgt men ook weer een paar eigenaardige kentekenen:

In de eerste plaats: Als een dergelijke geest zich manifesteert, dan lijkt het net alsof de lucht geladen en zwaar is. We krijgen het gevoel, alsof de lucht zelf stilte uitademt en in sommige gevallen spreken we over: een zware sfeer. Voor de mensen zelf is hier een zeker gevoel van verwachting te constateren, ook al weet je niet waar-

op je wacht. Een contact met een dergelijke entiteit of haar invloed dat niet verder wordt uitgewerkt, dus waar geen verder gevolg aan wordt gegeven, leidt dan ook voor de stofmens heel vaak tot frustratie. Hij leeft een tijdje - dat kan tien minuten zijn, maar het kan ook enkele uren zijn - in een toestand van een zekere opwinding: hij verwacht iets en er komt meestal niets van. Dat komt omdat wij bij deze entiteiten zelf mee richting moeten geven aan hetgeen zij uitstralen, aan hetgeen zij aan kracht rond ons scheppen. Indien u een dergelijke spanning ontdekt en u heeft dat gevoel van verwachting, dan kunt u de proef eens nemen

Vorm in uzelve - zo scherp mogelijk omschreven - een beeld van iets, dat u voor een ander wilt doen, niet voor uzelf. U zult ontdekken dat het u mogelijk is in deze toestand, in dit contact dus met een hoger wezen, b.v. de stemming van anderen mede te veranderen. U kunt meer vrede scheppen. U kunt meer rust scheppen. In deze periode is verder opmerkelijk dat de doorsnee-mens minder details ziet; dus het tegengestelde van hetgeen we zo even hadden bij de hoogste geest.

De entiteit, waarover ik spreek, is over het algemeen nogal eens werkzaam op aarde. Zij komt vaak voor en maakt over het algemeen voor manifestaties gebruik van groepen mensen. Wij kunnen dus het neerdalen van dergelijke geesten verwachten in: grotere gemeenschappen, kerkdiensten die goed bezocht worden en intens beleefd. Wij kunnen deze geesten bij openlucht-bijeenkomsten zien (of dat nu Lourdes is of de één of andere wondergenezer of zelfs één of andere grote meeting met een ernstig en menslievend doel.)

Daar onder vinden we de kleine lichtende geest, waartoe velen van ons ook behoren. Deze geest is over het algemeen niet onmiddellijk kenbaar door verandering in de sfeer, maar zij maakt zich eerder kenbaar door een soort trillen van binnen. Ik weet niet, of u dat kent. Het gebeurt wel eens dat je het idee hebt, dat er van binnen iets begint te bibberen. Je weet niet waar. Soms lijkt het je hart, soms is het in je hoofd, maar het is net, of er iets siddert in een betrekkelijk hoge frequentie. Is dat het geval, dan kunt u erop rekenen dat in negen van de tien keren lichtende geesten van betrekkelijk hoog gehalte, maar geesten die in ieder geval ook nog lage frequenties kennen (wat wij noemen de sfeer van klanken dus ook en eventueel licht en kleur) zich rond u bewegen.

U kunt aan deze geesten soms iets opdragen, maar alleen als het volledig met hun wezen in overeenstemming is. U heeft dus niet - zoals in het vorige geval - een kracht ter beschikking, die uzelf voor een groot gedeelte kunt boetsen, kunt dirigeren, kunt gebruiken voor een bepaald doel. U heeft hier te maken met een zuivere persoonlijkheid en het contact tussen u en die geest moet dan ook meer persoonlijk worden uitgedrukt. Het moet worden gezien als een samenwerking, niet als het gebruiken van kracht.

Hier is belangrijk, dat dus het eigen denken een - laat ik maar zeggen - meer smekende vorm krijgt. Je zoekt voor jezelf iets, maar je zegt erbij: "Ja, ik kan dit zelf niet doen." Dat is in het eerste geval niet noodzakelijk. In het eerste geval is de kracht er. Zij is a.h.w. een uitdrukking van God op de wereld en je hoeft niets anders te doen dan ermee te werken.

In het derde geval is er een persoonlijkheid. Die persoonlijkheid zal bepaalde voorkeuren hebben. Zij is dus niet van menselijk standpunt gezien practisch neutraal. Omdat zij specifieke karaktereigenschappen en een specifieke wil heeft, is het belangrijk dat - wanneer u een dergelijk innerlijk trillen gevoelt - u probeert u eerst eens open te stellen voor de soort entiteit, die u ontmoet. Dit maakt het

voor u gemakkelijker om de juiste instelling te verkrijgen; het zal het u ongetwijfeld ook gemakkelijker maken met een dergelijke geest samen te werken.

Van deze geesten kunnen verder soms lessen worden verwacht. Dat wil zeggen, een entiteit die op dit vlak staat is in staat u bepaalde waarheden, bepaalde gedachten te geven. Zo kunt u dus als gevolg van deze innerlijke spanning heel vaak een reeks van denkbeelden verkrijgen, die u in staat stellen bepaalde problemen op te lossen, u een zuiverder inzicht geven en zelfs raad geven voor uw verdere handelwijze. Als echter raad wordt gegeven voor een verdere handelwijze, dient men zich steeds te realiseren dat deze niet gegeven wordt in cosmische zin. U zult dus zelf het voor u persoonlijk aanvaardbare hieruit moeten halen, want anders gaat u handelen volgens de wetten van een sfeer, die niet de uwe is.

Deze krachten zijn verder bekend als zeer strijdvaardig. Zij zijn het die voortdurend optrekken tegen duistere krachten en bedreigingen, die je rond je hebt. Het gevolg is dus dat wij zeker moeten oppassen, wanneer wij - laten we zeggen - wat meer kwaad rond ons hebben gevoeld. In een dergelijk geval is er sprake van strijd. Strijd die je het best kunt uitdrukken als: licht dat hoe langer hoe sterker probeert te worden om hoe langer hoe meer schaduw te verdrijven.

Als u zich in een dergelijke strijd mengt, is het heel goed mogelijk dat u zich uitgeput gaat voelen, dat uw eigen zenuwkrachten mee worden verbruikt. Niet dat die entiteiten dat willen, maar als u zich op het ogenblik van hun intens werken, hun intens strijden met andere geestelijke krachten, gaat mengen met uw eigen sfeer, met uw eigen uitstraling en gedachten in hun wezen en werk, dan hebben zij niet de tijd om a.h.w. eerst aan u te denken. Wel zullen zij heel vaak, als de strijd gunstig is verlopen en zij dus de overwinning hebben behaald, later het eventueel van u genomene u trachten terug te geven.

Dan vinden we daar onder de klankwereld, de werelden van vorm. Lagere entiteiten dus, waartoe ook velen van onze groep kunnen behoren. Deze entiteiten hebben een stoffelijk voorstellingsvermogen. Moeten wij op alle andere entiteiten een beroep doen - de voornoemde entiteiten dan - van uit een geestelijk inzicht, van uit een gevoelswereld en een instelling, voor deze lagere geesten is het noodzakelijk dat u uw oproeping, uw verzoek, uw smeekbede, uw zoeken naar contact en hulp baseert op de stof. Hun wereld is voldoende vormverwant. Wanneer u een daad stelt of een handeling, wanneer u zuiver stoffelijk redeneert, dan volgt hieruit dat u voor deze geest een begrijpelijk beeld vormt en dat u de kracht van deze geest dus gemakkelijk kunt begrijpen. Ook deze geesten zijn heel vaak geneigd u te helpen, maar ze zijn daarbij nog veel meer gedefinieerd en speciaal op u ingesteld dan de voornoemde geesten konden zijn.

De wereld waarin klank, licht en kleur voorkomen is eigenlijk nog ingesteld op geestelijke beelden. Zij reageert dus op een geestelijk verschijnsel, voor zover dat binnen haar bereik ligt.

De vorm-kennende sferen en ook de z.g. klank-kennende sferen zullen zich in de meeste gevallen richten op een bepaalde persoon. Hier is dus sprake van persoonlijke contacten. Deze persoonlijke contacten houden in: persoonlijke mededelingen, leringen en boodschappen, het verlenen van bijstand en hulp aan een persoon. In de meeste gevallen is het gunstig, als men daar ook nog enigszins onzelfzuchtig bij is en probeert een ander ermee te helpen. Het is echter in dit geval (en niet in de voorgaande gevallen) dus mogelijk om ook voor jezelf iets te vragen en te verwerven.

Dan kennen we nog een laatste reeks van entiteiten, die we nog tot het licht rekenen en dat zijn degenen, die zo juist ontwaakt zijn.

Zij staan a.h.w. tussen nevel én licht in. Hun wezen is niet in staat de geestelijke verschijnselen al voldoende te beheersen. Zij zijn ook niet in staat geheel te begrijpen wat het verschil is tussen hun eigen wezen en de stof. Wanneer deze optreden, zullen de verschijnselen heel vaak doen denken aan de bewuste geesten uit de Zomerlandsfeer en de klanksfeer, maar met één verschil.

Zullen de meer bewuste geesten uit de vormwereld altijd rekening houden met u als een aparte entiteit, degenen die pas zijn overgegaan of om andere redenen eerst nu uit een nevelwereld komen naar een lichtere wereld, zullen altijd en te allen tijde uitdrukking geven aan zichzelf, hun persoonlijk wezen. Typisch is dat in deze entiteiten heel vaak een reeks van impulsen voorkomt, die o.m. sensualiteit inhoudt. Niet kwaad bedoeld dus; het is helemaal niet duister, maar hier legt men er de nadruk op. Het is nog een soort binding met het stoffelijk bestaan. Ook deze geesten kunnen echter bewust handelen t.o.v. de wereld.

Het totaal van de door mij genoemde entiteiten - er zijn natuurlijk nog tussentrappen te vinden - moeten worden beschouwd als de heirscharen des lichts. Zij zijn de krachten die strijden voor licht, voor begrip, voor bewustwording zowel in hun eigen wereld als op uw wereld. Hun strijd is er één, die gedragen wordt door liefde en genegenheid. Zij kennen dus geen haat; geen behoefte om te vernietigen.

Nu krijgen we te maken met een wereldje, dat in zichzelf meer besloten is, want we krijgen allereerst de entiteiten in de nevelsfeer. Deze dwalen. Dat wil zeggen, ze hebben enig begrip van hun eigen wezen en misschien zelfs enigszins van eigen toestand. Hun contacten met de wereld zijn echter volkomen incidenteel. Willen zij bewuste contacten met de wereld opnemen, dan kunnen zij dit alleen doen met behulp van een hogere entiteit. Zij hebben dus een soort gids, een soort leider nodig. Wanneer zij contact maken met de wereld, zullen zij het niet kwaad bedoelen, maar in negen van de tien gevallen is de impuls, die ze op de wereld afzenden, een voortzetting van hetgeen zij het laatst op aarde hebben gedaan. Een voorbeeld:

Een soldaat, die in een veldslag is overgegaan en in nevelland verkeert, zal in vele gevallen trachten allereerst diezelfde krijgshandelingen voort te zetten.

Iemand, die zich doodgedronken heeft, zal als eerste impuls hebben: door te drinken.

Iemand, die sprekende gestorven is, begint allereerst te spreken en probeert a.h.w. de draad van af het laatste woord dat hij heeft gezegd weer op te vatten en zo door te gaan.

Hier is dus een zoeken naar een continuïteit. Daarbij treedt betrekkelijk weinig verwarring op zover het de geest betreft. Voor de mens kan het echter zeer verwarrend zijn, omdat hij vaak niet beseft wat het voorgaande is. Je komt a.h.w. midden in een film binnen en je moet aan de hand van enkele handelingen nu maar construeren wat er aan vooraf is gegaan. Dat is heel erg moeilijk, vooral als je te veel eerbied voor de geest hebt om aan te nemen dat ze fouten kan maken. In een dergelijk geval echter kan die geest wel degelijk fouten maken en zal ze in sommige gevallen zelfs oude fouten nog voortzetten.

Dan hebben we te maken met de zuiver donkere sfeer die nog vormloos is, waarin men ook na de overgang zoekt naar een uitgang. Er is geen nevel meer; er is hier betrekkelijk weinig licht. Voor de entiteiten is er sprake van eenzaamheid. Ze zullen alles willen doen om die eenzaamheid te verbreken en op de een of andere manier contact te krijgen met de wereld. Ze nemen over het algemeen niet aan dat ze dood zijn en zullen dus als mensen trachten te handelen. Daar ze echter heel vaak een langere tijd in die sfeer hebben vertoefd,

zullen zij zich niet precies kunnen aanpassen aan wat die wereld is. Hun beïnvloeding kan vaak een soort anachronisme zijn, waarbij men dus gaat handelen volgens regels; moraal en zeden van tien, twintig, soms van honderden jaren geleden. Beïnvloedingen hiervan zijn over het algemeen kenbaar door een soort onbehagen en kan heel vaak gepaard gaan met een lichte prikkeling op de hoofdhuid, maar dan onaangenaam.

Daar onder vinden we de vorm-kennende sferen, die absoluut reeds duister zijn. Het best kunt u zich deze voorstellen als een soort achterbuurt van steden, waarin de geest dus in een groteske naäping van de stoffelijke vorm leeft in voortdurende strijd, in voortdurende zelfzucht en daardoor een voortdurende onvrede. In deze gevallen zal een geest heel vaak als zelfverdediging bepaald lasteren, een bepaalde fout overdrijven en blijven overdrijven. Als een dergelijke geest met de aarde contact krijgt; zal ze proberen deze fout op aarde zo sterk mogelijk uit te drukken. Ze heeft daardoor het idee machtiger te zijn in haar eigen wereld en eventueel ook meer haar eigen bevrediging te kunnen bewerkstelligen.

Daar onder liggen een aantal sferen, die weinig of geen contact met de wereld kennen. Het komt uitermate zelden voor, maar het ken-teken daarvan is: wanneer u binnentreedt in een vertrek waar b.v. een dergelijke entiteit zich manifesteert (in de openlucht doet zij dit zelden of nooit), dan zult u het gevoel hebben, alsof u loopt door water of soep; de lucht is dik en zwaar; het lijkt heel vaak, of er meer schaduwen zijn dan normaal. Het verschijnsel van het uitdoven van een kaarsvlam e.d. komt hier niet voor. Heeft men te maken met een dergelijke entiteit, dan is het noodzakelijk dat men zich onmiddellijk in zichzelf terugtrekt. Deze geesten en entiteiten zullen heel vaak bewust strijden tegen de krachten des lichts, veel bewuster dan de voornoemden en ze zullen daarbij trachten te bereiken dat anderen datzelfde duister zullen moeten ervaren. Wat de menselijke entiteiten betreft (?), vinden wij daaronder praktisch geen uiting die onmiddellijk de wereld benadert, uitgezonderd enkele magiërs. We vinden echter wel geesten, die negatief streven uit menselijk standpunt.

Wij moeten er rekening mee houden dat hier zeer vreemde verschijnselen kunnen optreden en vele verwarringen kunnen ontstaan. Deze entiteiten kunnen zich zowel tot personen wenden als tot groeperingen. Ze geven er echter de voorkeur aan om te werken met groepen mensen. Zij zullen heel vaak trachten die mensen ertoe te bewegen al hetgeen op aarde normaal geldt te reverseren (om te draaien). Zij doen dit om hun eigen strijdigheid met die wereld tot uitdrukking te brengen met de poging om in de mens een mentaliteit te scheppen, die hun eigen mentaliteit meer nabij komt. Zij zijn zeker in staat om vele dingen te volbrengen, die men op aarde wonderen noemt. Hun kracht zal echter over het algemeen alleen zelfzuchtig kunnen worden gebruikt en daarbij nog bij voorkeur voor dood, verandering van bezitsverhouding en wat dies meer zij. Deze geesten treden bewust strijdend tegen het licht op en zij zijn te vergelijken met de krachten der hel, waarvan we zoveel horen.

Daar onder zitten nog enkele grootmachten, die zich alleen kenbaar maken als een duister. Als u in een vertrek binnenkomt, waarin een dergelijke geest zich gemanifesteerd heeft of manifesteren zal en het is klaarlichte dag, dan zal het u reeds zijn, alsof de schaduwen buitengewoon diep zijn; of het licht gefiltreerd wordt en maar ten dele doordringt. Opvallend is hierbij heel vaak: een geur die ietwat muf aandoet, alsof het stof dat in de lucht zweeft zich voor u concentreert. Verder: wanneer u er langere tijd in bent een absolute loomheid, zodat uw ledematen als lood lijken. Vaak daarbij hoofdpijn en adem-

halingsbezwaren. Is de geest werkelijk volledig aanwezig, openbaart zij zich dus, is zij gecentreerd in een bepaald vertrek (want hier geldt weer: zij openbaart zich meer in een besloten ruimte dan in de openlucht), dan kunnen we wel zeker zijn, dat er praktisch geen licht is. Het zijn deze entiteiten, die - zoals men zegt - alle licht kunnen doven. Ze absorberen zoveel van de positieve straling, die voor ons licht is, dat zij een gebrek aan licht overlaten. Zo kun je het het best zeggen.

Ik heb u nu een klein overzicht gegeven van verschillende graden van entiteiten, die dus op aarde werkzaam kunnen zijn en optreden. Ik doe dit niet zonder reden.

We beginnen zo langzamerhand weer te komen voor de grote kracht-uitstorting op aarde. En dat betekent ook dat we daarna een periode van meer intense strijd kunnen verwachten. De laatste jaren hebben steeds weer aangetoond, dat de besluiten die worden genomen om de mensheid te voeren tot vrede en tot licht een steeds fellere reactie van duistere krachten ten gevolge hebben. Daarbij mag wel worden gezegd, dat de krachten des lichts, de Witte Broederschap etc., voortdurend overwinningen behalen. Maar naarmate in grote lijnen meer overwinningen worden behaald, zal de aandacht van duistere entiteiten en geesten bij voorkeur zijn gericht op individuen of kleinere groepen, die zij dan nog wel meester kunnen. Er is dus geen sprake meer van dat de wereld in haar geheel op het ogenblik door het duister kan worden beïnvloed. Die mogelijkheid is voorbij. Maar het is wel mogelijk, dat groepen - en voor de laagste sferen betekent dat groepen van enkele duizenden mensen en ook weer oppervlakten van 20 tot 30 km² - gelijktijdig kunnen worden beïnvloed. Het betekent dat de minder lage geest zich bij voorkeur tot het individu zal wenden. En dan kan ik u over deze strijd ook nog iets mededelen. Trouwens ik heb zo dadelijk een gastspreker voor u, die u misschien duidelijk zal maken waarom deze inleiding gegeven wordt.

Kijk eens: De meeste mensen denken dat de geesten van het duister de mensen zullen aansporen tot bandeloosheid, tot dwaasheid volgens menselijk inzicht. Laat ik u uitdrukkelijk zeggen, dat dit niet het geval is. Er wordt zowel uit het licht als uit het duister in de mens gezocht naar een vast regime. Onthouding, vasten e.d. zijn voor de zwart-magiër, die met de meest demonische krachten werkt, even belangrijk als voor de wit-magiër, die alleen met lichte krachten werkt. U zult zien dat deze krachten van het duister een zekere orthodoxie in de hand willen werken. Het feit, dat wij daartegenover nog niet de orde van een lichtere kracht kunnen stellen - gezien de strijdverhouding - veroorzaakt veel wat men op aarde bandeloosheid pleegt te noemen; dus een zekere verwarring waarbij de mores en zeden ietwat onge-regeld zijn.

We hebben al enkele jaren geleden gezegd, dat het jaar 1960 een kroonjaar zou worden. In verband daarmee hebben we dus getracht om ook voor dit jaar u wat nadere gegevens te brengen omtrent het gebeuren. Ik hoop dat we daarin zijn geslaagd. Wij hebben in ieder geval een gastspreker voor u gevonden, die zelf onmiddellijk bij al dit gebeuren betrokken is en die dus in staat zal zijn u a.h.w. de stand van zaken wat duidelijker te maken. U moet hem niet kwalijk nemen dat hij dit ongetwijfeld zal doen uit een meer verheven standpunt dan wij, omdat hij niet zozeer op de feiten dan wel op de tendenzen zal wijzen. Dat is begrijpelijk, gezien de wereld waarin hij normalerwijze vertoeft.

Nu, vrienden, dan blijft mij niets anders over dan u een prettige zondag te wensen en te hopen dat hetgeen ik u gebracht heb toch voor u interessant genoeg was om als waardige leerstof te worden geaccepteerd.

-:-

Goedenmorgen, vrienden.

Voor uw klein gezelschap mag ik dan heden een ogenblik spreken over het werken en streven van de Grote Broederschap.

Is er in de afgelopen tijd juist op het gebied van lering en op het gebied van strijd veel bereikt, zo tonen ons de komende jaren een intensifiëring van deze strijd in meer stoffelijk opzicht. De hoofdgedachte die ons allen voortdurend blijft beroeren is de noodzaak tot eenheid en eenwording. Slechts indien deze mensheid haar onderlinge strijd, haar onderlinge tegenstellingen weet te overwinnen, zal het mogelijk zijn op deze wereld inderdaad een zuivere voorbereiding te krijgen voor de geest, die de vorm verloochent en naar de hoogste en lichtere sferen trekt.

De besluiten die telkenjare weer vallen, die u een zekere politiek a.h.w. op aarde doen volgen en die zelfs een grens kunnen stellen aan een leven of een leven kunnen verlengen, hebben ertoe bijgedragen de mensheid mogelijkheden te bieden, die anders reeds sedert 1940 verloren zouden zijn. Wij hebben dus veel kunnen doen. Maar wat zijn wij en wat kunnen wij doen, indien de mensheid ons niet terzijde staat?

Er zijn enkele grote waarheden, die voor de vorming van de mens en de mensheid zeer belangrijk zijn. U kent ze waarschijnlijk in hun oude vorm: "Heb uw naaste lief gelijk uzelve." "Heb uw vijanden lief." "Vergeef hun, die schuld hebben aan u." Maar in deze moderne wereld, in deze periode van grote strijd om het licht te doen zegevieren, zou ik toch gaarne deze waarheden nog op een andere wijze stellen.

Besef dat alle sterk persoonlijke liefde nadelig wordt, zodra zij u overheerst. De liefde voor het wel van de gemeenschap en het wel van de mensheid moet prevaleren boven alle andere beweegredenen. Eerst wanneer deze primair zijn, kan ook het persoonlijk liefhebben, het persoonlijk willen steunen en helpen belangrijk worden.

In de tweede plaats geldt: Zijn er in de oudheid leraren en meesters geweest, zijn er wetten geweest die de mens zeiden hoe te gaan, in deze dagen zal de mens zijn eigen weg moeten vinden. Hij zal zelf moeten beseffen waar zijn vijand is en waar zijn vriend. Hij zal voor zichzelf de krachten des lichts moeten puren, want er is geen tijd meer de mens te scholen tot een grotere selectiviteit. Daarom geldt voor u: tracht alle wereld lief te hebben, ook hen die u vijandig zijn, ook hen die een andere mening hebben dan gij of een ander geloof. Tracht deze liefde, deze welwillendheid uit te dragen zonder echter ooit daardoor uw eigen wezen en streven te verloochenen. Dit laatste is belangrijk.

Als het duister en de haat tot u komen en gij antwoordt met duister en haat, zo versterkt gij de duisternis en de haat en schept gij een wapenmacht, die u gemakkelijk zal kunnen verslaan. Maar de mens die liefde, verdraagzaamheid, de mens die vooral begrip voor de grote wetten als Karma stelt tegenover de vijandschap die hij in de wereld vindt en de bekrompenheid van zijn medemensen, zal juist hierdoor in staat zijn alles te absorberen wat duisternis en haat is. Hij neemt het in zich op en converteert het tot lichtende waarde. Daarom moet de mens zijn vijanden liefhebben.

Belangrijk is ook verder, dat ge leert het uiterlijke terzijde te stellen. Uw wereld - hoe zorgvuldig wij ook trachten daarin de krachten des lichts te doen schijnen en werken - zal door menselijke opvattingen en gebruiken een vertekend beeld geven van een waarheid, van een werkelijk leven. Zolang gij u met deze vertekening bezighoudt, zult gij nooit op de juiste wijze ons streven kunnen versterken; zult gij nooit op de juiste wijze de bescherming van het licht kunnen inroe-

pen en genieten. De waarheid nu van uw wezen en leven kan eenvoudig worden uitgedrukt volgens de wetten van de Grote Broederschap:

Bedenk, dat de wil tot licht, licht is.

Bedenk, dat de daad die licht tracht te brengen, licht brengt.

Bedenk, dat het oordeel dat wordt gesproken steeds een beperking is van het licht. Maar dat het eigen streven anderen te helpen iets in stand te houden of op te bouwen, ongeacht de gevolgen en resultaten, op het totaal van de wereld invloed heeft. Schijnbare mislukkingen kunnen grote successen zijn.

Schijnbaar nutteloze arbeid kan een bron zijn van licht en sterkte en kan ertoe bijdragen dat wordt gered wat anders verloren zou zijn.

Wanneer de maan vol is, wanneer het licht spreekt uit de hemel op de aarde, wanneer de krachten van alle sferen tezamen zijn, dan zullen er besluiten worden genomen. Dan zal opnieuw worden getracht de mensheid een schrede dichterbij te brengen bij bewustwording en wijsheid.

Vrienden, wij willen niet ver van u afstaan. Wij willen u niet vreemd zijn. Wij willen met u verbonden zijn, zoals onze strijd ons verbindt met onze God en het totaal van de schepping. Wij kunnen echter die eenheid alleen bereiken, indien gij op uwe wijze de gevaren van uw maatschappij tracht te ontgaan; indien gij haat en vooroordeel terzijde stelt; indien gij niet oordeelt over nut of nutteloosheid van uw arbeid, maar er in opgaat met uw volle wezen zolang gij meent daarmee het goede te dienen.

Wees vrij. Maar gebruik die vrijheid slechts om meer licht te scheppen volgens uw eigen inzicht. Steun ons zo in onze taak. Help ons met uw stoffelijk wezen de krachten van geest en stof te verenigen tot een tuin van nieuwe schoonheid. En ge zult weten wat het is, wanneer de Broederschap, de kracht des lichts, zich prijsgeeft en haar wezen vergeet voor de grote Oneindigheid, die in haar spreekt en die zij interpreteert voor de mensheid.

Ik kan niet plechtig met u spreken, vrienden. Wij werken allemaal op onze manier. Wij moeten hard werken. Wij zijn vrienden, ook al ligt tussen ons een schijnbare golf van vele sferen. Maar dat is alleen bewustzijn; dat wordt opgeheven.

Wij zullen trachten u voortdurend te helpen en met u te zijn. Maar wij verwachten van u, dat ook gij ons zult helpen. Want deze wereld kan niet gered worden door krachten buiten die wereld, maar slechts door dat wat op die wereld leeft. En het is dáár dat ge belangrijk zijt.

Het is daarom dat ik tegen u - weinig als gij in aantal zijt - deze woorden spreek. Het is daarom dat ik een kort ogenblik mijn taken onderbreek en tracht in woorden uit te drukken: Wij hebben u nodig, zozeer als gij ons nodig hebt. Want indien wij deze stoffelijke wereld werkelijk willen redden, willen verbeteren en lichtend maken, dan kunnen wij dit alleen tezamen. Maar geen van ons op zichzelf zal in staat zijn dat te bereiken.

Vrienden, ge zult onze aanwezigheid soms kennen en weten: hier is de kracht van licht of van vreugde. Werk met ons. Zoek dan met uw beste weten met ons te gaan. Soms voelt ge u misschien bedrukt en meent ge: Hier is de vijandige macht, de macht van het duister. Laat u niet overrompelen, maar doe een beroep op de eeuwige liefdekraft. Doe een beroep op licht en recht. Doe een beroep op de Broederschap en ge zult weten, dat geen vijand u benaderen kan, maar dat wij alle vijanden kunnen slaan, indien we slechts samen strijden.

Ik wens u allen verder een zeer aangename zondag.

Goedenmorgen, vrienden.

U heeft misschien bemerkt, dat onze hoge vriend heeft geprobeerd om zich precies af te stemmen op hetgeen hier zo gebruikelijk en toepasselijk is. Nu heeft hij misschien een paar uitdrukkingen gebruikt, die u ontschoten zijn en daarom wil ik u even in herinnering brengen dat hij heeft gezinspeeld op wat men hier op aarde de bijeenkomsten in de Wessac vallei noemt, op wat men de Witte Broederschap noemt, kortom op datgene waarvan ze hier op aarde zo'n beetje een godsdienstje aan het maken zijn.

Maar die dingen zijn natuurlijk werkelijk, die zijn echt. En ook wij met onze Orde der Verdraagzamen zijn er in verzeild geraakt. Wij doen daar ook aan mee op onze manier.

Dan moet ik er eerlijk bij vertellen dat wat mij betreft, het mij liever was geweest dat hier honderd man had gezeten i.p.v. een stuk of tien. Maar daar kunnen we niets aan doen. Want we hebben op het ogenblik zeker ook te worstelen met een zekere lauwheid, een gebrek aan belangstelling en de rest voor de geest. Dat duurt nog wel even, maar wanneer het voorbij is, dan moeten er altijd mensen klaar staan om de zaak op te vangen; dan moeten er ook geesten klaar staan om de zaak op te vangen. Het is belangrijk dat wij het volhouden, zo gezegd.

Nu zult u zich afvragen: "Wat zou er meer in stoffelijke zin kunnen gaan gebeuren?" Nu, ik kan het u precies vertellen.

Er wordt wel eens gesproken over een soort slag bij Armageddon. Deze slag is natuurlijk in feite voortdurend aan de gang. Het is de eeuwige strijd tussen licht en duister. Maar Armageddon kent ook zijn Hoogtepunten. En nu, eens in de $2\frac{1}{2}$ duizend jaar, komt er zo'n hoogtepunt. Dat hoogtepunt komt soms stoffelijk tot uiting. Dan gebeuren er op aarde rampen. Maar in de meeste gevallen vindt het toch hoofdzakelijk zijn uiting in de geest. Het gaat niet zozeer om een vernietigen of laten voortbestaan van de aarde maar wel van de lichtende inzichten daar; d.w.z. de menselijkheid, het begrip van God, geloof, innerlijke wijsheid, het voortbestaan van de paden tot inwijding en zo.

En nu zitten we aardig tegen zo'n klusje aan. U weet precies hoe het gaat. Als je verwacht dat er een enorme veldslag zal zijn, wat doe je? Je stuurt patrouilles uit, je zet schildwachten, je probeert een paar spionnen in het vijandelijk kamp te krijgen, bij wijze van spreken. Je gaat dus kijken, hoe dat alles precies zal gaan zo dadelijk. Dan kunt u begrijpen dat wij - ook wij kleintjes vooral natuurlijk - daar druk mee bezig zijn. De idee die de tegenpartij heeft uitgewerkt - zover ik die dan verklappen mag, want er zit natuurlijk wel wat bij wat ik u niet mag vertellen - berust op machtsstrijd, hoofdzakelijk vanwege geloof. Geloof dus en in zekere zin ook raseigenschappen. Maar het hoogtepunt moet liggen in het geloof.

Want kijk eens, op het ogenblik dat wij de godloochenaar en de gelovige tegen elkaar op kunnen zetten, op het ogenblik dat Katholiek en Protestant elkaar het leven onaangenaam maken, op het ogenblik dat er gescholden wordt over en weer en haat gekweekt, is er geen eenheid meer.

Neem nu eens zo'n stad. Hier woont een Jid, daar een Protestant, daar een Katholiek en daar woont iemand die niets is - van geloof tenminste. Als je die vier tegen elkaar kunt laten vechten, dan betekent dat dat ze allemaal partijgangers krijgen. En dan kan een vijand heel rustig die stad nemen. Die kan er rustig binnenwandelen en zeggen: "Nou, het is van mij," want de anderen zijn veel te druk bezig om elkaar af te maken.

Nu is dat natuurlijk geen fraaie tactiek, dat ben ik met u eens. Maar ja, je moet ook weten waar die jongens vandaan komen, die haar

hebben uitgedacht. Ver beneden! Als zij erin slagen om de mensen dus met onverschilligheid, haat tegenover elkaar, ageren tegen elkaar zo gek te krijgen dat ze de grote wetten van naastenliefde, van de cosmos vergeten, dan hebben zij twee dingen gewonnen: Niet alleen dat op dit ogenblik de wereld allerhand onaangenaamheden krijgt, al of niet vernietigd zou worden misschien en dat de mensheid dus het menselijke kwijt zou raken, maar bovendien - er is nu eenmaal zo'n wet van oorzaak en gevolg - dat degenen, die zich hier tot die stomiteiten laten verleiden, dadelijk dat klusje nog eens een keer kunnen opknappen in een volgend leven. Het geeft dus twee fasen van superioriteit, als men erin slaagt. Nu ja, het enige wat wij er tegenover kunnen stellen, is natuurlijk onze verdraagzaamheid, naastenliefde, begrip voor elkaar enz. Ja, het wordt erg moeilijk.

Kijk eens, ik wil niet zeggen dat het overal zo is. Maar als op een gegeven ogenblik ergens een oekase afkomt van de Katholieken, dat er geen enkele begrafenismis mag worden gelezen of er moet een zekere minimumprijs voor worden betaald; dat iemand, die de brutaliteit heeft om zich bij een niet-Katholieke partij aan te sluiten, geweed moet worden; dat hij hogere lasten moet gaan opbrengen wil hij nog aan het geloof deelnemen; dat het noodzakelijk is dat de godsdienstige macht de wereldlijke macht wordt, nou, dan weet je wel wat er gebeurt. Nu op het ogenblik kunnen de Katholieken de Socialisten nog een beetje luchten, maar op het ogenblik dat de Katholieken zeggen: "Nu ons alleen de macht," dan moet je eens zien; een hond en een kat zijn er niets bij.

En dat over de hele wereld. Niet alleen hier in Nederland; niet alleen tussen de Katholieken en de Socialisten, maar alle groepen tegen elkaar opzetten. Ze hebben het verduveld handig uitgekiend, als je het mij vraagt.

Maar wij zijn natuurlijk ook niet zo dwaas om daar nu plotseling genoeg mee te nemen. Wij gaan hoe langer hoe meer - en hoe beter ons dat lukt, hoe gemakkelijker het op den duur zal gaan - proberen om die geschillen toch weer uit de weg te ruimen. We gaan proberen om de mensen innerlijk iets te geven wat verdergaat dan die uiterlijke verschillen, iets wat voor hen toch belangrijker is dan een dergelijke machtsstrijd.

Nu duurt zo'n oorlogje van de geest niet enkele jaren. Dat is meestal een periode van een jaar of honderd. Maar zoals gezegd, je begint met kleine acties. Nu, die tijd hebben we zo'n beetje gehad. En op het ogenblik verkent men dus de laatste plannen, de laatste mogelijkheden. En wij hebben ook onze eigen strategie, dat begrijpt u. Nu kun je wel zeggen dat wij eigenlijk op het ogenblik druk bezig zijn om een strategie te gebruiken, die Jezus al gebruikt heeft in het verleden. Het is nl. dit: "Ga uit en onderwijs alle volkeren. Doch daar waar ge onderdak vraagt en men hoort u niet, waar ge voedsel verlangt en men geeft het u niet, trek daar verder."

Vroeger zouden we gezegd hebben: "We gaan de hele wereld helpen." Neen, dat is geweest. Daar hebben we geen tijd meer voor. We zitten nu midden in de veldslag en dan kun je niet even een buurpraatje gaan maken. Op het ogenblik gaat het erom: Wie is met ons? Wie met ons is, daar zullen wij voor zorgen. Die zullen we kracht geven, die zullen we helpen. Maar die zal ook ons moeten helpen. Als wij voldoende groepen kunnen krijgen, die de balans zijn, die het evenwicht houden, weet u dan wat u dan krijgt? Het is misschien geen mooi beeld. Maar als u zo'n dierenspul hebt, laten ze u wel eens een paar beren zien op de wip. Dan staat er midden op die wip een man of een enkele keer zelfs een beest, welke bepaalt wat naar links en wat naar rechts gaat. Kijk, wat wij nu nodig hebben, is niet zozeer alleen die strijd tussen

licht en duister - bij ons komt dat wel voor elkaar - maar wat we nodig hebben is voor de stof een kracht, die op de wip staat. Wij hebben iets nodig dat de balans houdt, totdat deze slag geestelijk beslist is, opdat de aarde er geen nadeel van zal hebben.

Dan weet ik wel, er klinkt een hele hoop naar strategie en heel weinig misschien naar geestelijk werk. Maar per slot van rekening zit er een zekere voldoening in, als je juist de meest duistere geesten op een gegeven ogenblik kunt bewijzen dat ze ook niet overal kunnen gaan, dat ze niet te ver kunnen gaan. Want het is voor hen een lesje en een bewustwording. Ze worden iets meer bewust van hun werkelijke situatie en misschien gaan ze later eindelijk ook wat hogerop, terwijl wij aan de andere kant voorkomen dat er te veel mensen zijn, die negatief en dus verdeeld en ongelukkig worden; te veel geesten die i.p. v. het licht te aanvaarden ervoor blijven wegvlugten en zichzelf verbergen.

Nu duurt het natuurlijk wel een paar dagen, voordat we precies weten wat er gaande is. Maar één ding kan ik u wel verzekeren: als het even kan, zullen wij u op de hoogte houden van hetgeen er dus aan nieuwe besluiten wordt genomen, aan nieuwe strategie wordt bepaald. Zodat u precies weet waar u op deze wereld aan toe bent. En dat doen we dan als een soort propaganda in de hoop dat u, ziende dat wat wij zeggen inderdaad waar is, voor uzelf daaruit conclusies gaat trekken en verdergaat.

Onthoud dan maar één ding: U behoeft helemaal niet aan onze schortbanden te lopen. Maar op het ogenblik dat u het vertikt om voor het licht te vechten, te werken zo goed u kunt, laadt u een hele verantwoordelijkheid op u. Het zou dan wel eens kunnen zijn dat u uw paar volgende levens plus uw verblijf in de sferen verknoeit en dan bent u ook nog een hele hoop (?) voor anderen.

Nou, het is wel geen gebruikelijke zondagsstof zoals jullie vandaag gekregen hebt, maar het komt nu toevallig zo uit. Zo dadelijk krijg je de gelegenheid om voor een meditatie enz. zelf wat op te geven. Kies dat nu eens in je eigen geest, maar vergeet ondertussen niet wat we hier allemaal hebben zitten zeggen. En houd er rekening mee: als je nu gewoon soldaat bent en een kolonel verwaardigt zich om je uitleg te geven, dan moet je je zeer gevleid voelen. Wie je hier vanochtend hebt gehad, is in verhouding ongeveer hetzelfde. Ik zou zeggen: Apprecieer het en maak er gebruik van zover als het je mogelijk is.

-:-

STRIJDBAAR-ZIJN.

Strijdbaar zijn wil eigenlijk zeggen: gewapend zijn, in staat zijn je te verdedigen. En dat is goed, ook geestelijk. Want je ontmoet vaak invloeden, die niet goed zijn; waartegen je je verdedigen moet. Je wordt vaak door gevoelens besprongen en door gedachten, die zozeer een geestelijke inhoud hebben, dat je aanvoelt: ik moet deze overwinnen. En dan is er sprake van strijd.

Maar er is toch een verschil tussen strijdbaar zijn en strijdbaar zijn. We kunnen denken dat het onze tijd is om strijdbaar te zijn in de vorm van: iedereen de waarheid te zeggen; ten koste van alles anderen te dwingen naar ons te luisteren. Dat strijdbaar zijn inhoudt: voortdurend ons verdedigen tegen elke kracht, die ons niet interesseert; het verzamelen van steeds meer macht om onze eigen wil door te zetten. Maar ja, als je daarmee begint, dan kom je in een soort waanzinnige

bewapeningswedloop terecht. Dat kun je voor jezelf niet helemaal verwerken en ervaren. Een strijdbaarheid, die a priori agressief is, is geestelijk gezien foutief.

De mens en ook de lagere geest zijn niet in staat om precies te begripen wat zij moeten doen, hoe zij moeten handelen, waar ze mogen aanvallen en waar zij alleen moeten verdedigen, waar ze moeten afwachten en waar ze moeten helpen i.p.v. te strijden. En als je dat niet kunt weten, dan zul je fouten maken, grote fouten. Dus is het wel noodzakelijk dat je je van een agressiviteit onthoudt en deze niet verwacht met strijdbaar zijn.

Maar de grootste zwakheid en de grootste vijand die mens en geest kennen ligt vaak in het "ik". Ons strijdbaar-zijn houdt in, dat wij persoonlijk en van uit ons eigen wezen al wat ons verzwakt in geestelijk opzicht moeten trachten teniet te doen. Strijden tegen jezelf betekent niet in de eerste plaats: strijden tegen alle neigingen en emoties, die er in je bestaan. Het betekent: zorgen dat het geestelijke, de innerlijke krachten, het innerlijk licht steeds het belangrijkste blijven. Dat je niet wordt gedomineerd door stoffelijke impulsen en tendenzen of ergernissen, maar dat je dat innerlijk steeds vasthoudt als het meest belangrijke. Het betekent, dat je strijden moet tegen het klein-menselijke in jezelf. Het betekent dat je strijden moet tegen veel van hetgeen de wereld misschien zo aanvaardbaar vindt. Het betekent dat je jezelf moet maken tot een homogene eenheid. Dit is de eerste en de belangrijkste vorm van strijdbaarheid, die we kunnen accepteren: vechten voor jezelf; en in de tweede plaats: vechten voor God.

Wij zijn niet in staat uit te maken wat moet geschieden op deze wereld. Wij kunnen niet zeggen: "Deze mens moet sterven en die zal leven." Wij kunnen niet zeggen: "Deze waarheid is lichtend en eeuwig en die waarheid zal ten ondergaan." We weten slechts: Hier kunnen wij het voertuig zijn van de goddelijke Kracht; hier kunnen wij volgens ons beste innerlijk weten, gedragen door een kracht, groter dan onze eigene, iets volbrengen. Wij moeten het aan God, aan de krachten Gods overlaten om de strategie te bepalen. Onze strijdbaarheid mag niet zijn: een zelfstandig strijd zoeken. Het moet slechts zijn: een innerlijke bereidheid om - als het noodzakelijk is - te strijden voor de hogere krachten, die ons dan een doel zowel als de wapens zullen geven.

Wij mogen ons nooit binden aan enkele mensen, enkele groepen van mensen. Wij mogen ons ook nooit binden aan enkele groepen van geesten of enkele geesten. Zo belangrijk als ze voor ons kunnen zijn, zo veel als ze voor ons mogen betekenen, is er toch één ding meer en belangrijker dan dat: het licht zelf, God Zelve, de openbaring van de schepping in haar volheid.

En daarom lijkt mij dat de strijdbaarheid, die de mens zoekt, het best kan worden uitgedrukt met deze woorden:

Mijn God, ik wil strijdbaar zijn. Maar zij, die mij ten strijde voeren, zullen moeten dragen het zegel van Uw kracht, Uw licht, Uw macht.

Mijn God, ik wil strijdbaar zijn. Ik wil mijzelf verwinnen. Maar 'k luister niet naar wat de stof mij hier beveelt. Ik vraag niet: Hoe oordeelt men in stof of geest? Ik vraag slechts: Wat is Uw wil en Uw wezen? En onbevreesd zal ik dat aanvaarden.

Mijn God, ik ken mijzelve niet. En ik ken de mogelijkheden niet, die in mij schuilen. Maar ik heb in mij de wil te strijden voor hetgeen goed en recht is. Ik heb in mij de wil één te worden met U, Uw wezen en Uw kracht.

Help mij. Strijdt Gij voor mij en leer mij te strijden, niet voor mijzelve doch voor U. Opdat ik in mijn strijden voor U Uw wezen en Uw wil en het uitdrukken van Uw licht en Uw kracht op aarde en in de sferen

moge begrijpen Wie en Wat Gij zijt. En zo, bij het wegvallen van alle strijd, in Uw wezen de vrede mag vinden, die nergens anders voor mij zo bestaat.

Daarmede heb ik waarschijnlijk voldoende gezegd. Ik heb u althans duidelijk gemaakt wat strijdbaarheid wèl en niet moet zijn. Mag ik er iets aan toevoegen?

Mens, begin niet te strijden. Strijd zelfs niet met jezelf. Probeer altijd te beginnen met vrede. Vrede in jezelf, vrede met anderen, vrede met de wereld. Waar de noodzaak tot strijd ontstaat, daar zal de stem in je en het licht in je wel wekken tot die strijd en dan - in de aanvaarding zelve van hetgeen je wekt en reept - zul je de wapens en de kracht vinden. Want strijdbaar-zijn moet niets anders en nooit iets anders zijn, dan de bereidheid om de wil Gods te volvoeren met de middelen, die God ons geeft in de tijd, die God daarvoor bestemt.

:--:~

EEN NIEUW WETEN.

Ik dacht veel te weten. In mij was de inhoud van rijen boeken, van jaren van zoeken en studie.

Ik dacht veel te weten. Ik was afgesloten in mijn onbegrip van wat aan weten naast mijn weten kan bestaan. Ik was overtuigd van mijn eigen weten. Ik meende dat je in de stof, in de materie vast kunt leggen al, wat gebeurt en al, wat er is. Dat heel het bestaan kan worden vastgelegd en goed geredigeerd door wat er stoffelijk is te constateren.

Maar ik heb wel anders geleerd, want veel van het weten ben ik nu vergeten en veel van mijn wetenschap bleek slechts waan. Eerst wanneer je aan de geest haar deel geeft in het stoffelijk leven, wanneer je het weten - in het "ik" stil ontstaan - verweeft met het geleerde van het weten, dan vind je nieuw weten, dan vind je nieuw denken, dan vind je nieuw begrijpen ook en nieuwe kracht. Dan heb je in jezelf volbracht wat noodzakelijk is om jezelf nieuw licht en zelfs herrijzenis te schenken. Want dat wat je in de stof van de geest hebt vergeten, bestaat voort, klinkt in je, blijft een woord dat spreekt en leeft. Dat wat zo dadelijk zal weten, wanneer de stof is vergaan; dat wat zweeft en kent een cosmisch wijs bestaan, is in het "ik" van het heden reeds begrepen.

Nieuw weten is niet het vernieuwen. Het is je ontdoen van het oude, van veel wat remt, belemmert en wat je kwelt.

De oude boom moet nieuwe bloesem dragen. Uit het oude zelfvertrouwen rijzen nieuwe vragen. Uit oud denken komen nieuwe sterke gedachten; uit oude zwakten worden nieuwe krachten; uit oude banden wordt een vrijheid zonder grens.

Zo wordt je leven, geest en mens, in een nieuw weten saamgeweven.

Wanneer ze je vragen wat het nieuwe weten is; wanneer ze willen weten wat je beweegt, wat je gelooft en denkt, wat aan je wezen en je denken inhoud schenkt, zeg dan slechts dit: "Mijn nieuwe weten is de eenheid met mijn God opnieuw ervaren."

Het nieuwe weten is het samengaan der jaren tot nieuwe momenten. Het nieuwe weten is de oude openbaring en de ervaring in mij geworden tot een nieuw geloof, een nieuw ervaren. Het nieuwe weten is het to-

taal van oude waarden saamgevat in nieuw bestaan.

Daarom zal het nieuwe weten ons nu leiden tot een nieuwe baan van leven, van streven en van geestelijk zijn. En wanneer het "ik" is verweven met alle krachten en machten, met het licht van de sterren, met de donkere verten en het licht van de dag; wanneer de vreugden van de hemel en aardse lach tezamen zijn gekomen en worden tot een goddelijk erkennen, dan is het weten voltooid. Niet meer nieuw, niet meer oud, maar eeuwige kracht uit de Schepper gebouwd voor alle tijd. Eeuwigheid.

Nieuw weten is nieuw erkennen van dezelfde zaak.

Nieuw weten is nieuw beleven van wat lang reeds voorbij leek.

Nieuw weten is het oude streven op nieuwe wijze.

Nieuw weten is het "ik" gebruiken om dat te bereiken, wat je vroeger slechts gezocht hebt buiten jezelf.

Nieuw weten is niet slechts het delven in het "ik" maar ook het aanvaarden van de wereld, waar je blind was en doof.

Nieuw weten is het aanvaarden van je God in al, wat Hij heeft gegeven en geschapen, tot je zelf volledig in en met Hem, bewust, oneindig, werkelijk leeft.

Dat is eigenlijk nieuw weten.

Nieuw weten is het oude weten, dat zich vernieuwd heeft.

Nieuw weten is de innerlijke verjonging, waardoor wij terugkeren tot de bron, uit welke wij zijn ontstaan.

Nieuw weten is een pogen het begin en het einde van ons bestaan saam te voegen in één kracht en één waarde, welke ons altijd weer zal voeren tot wat juist is en die ons de macht geeft het goede te doen en de kracht al datgene te scheppen en te veranderen, wat voor ons noodzakelijk is. Maar bovenal ook om harmonisch te te zijn met onze Schepper en al het geschapene.

Dat is het einde van onze Paasmorgen, vrienden. Ik zou zeggen: Herrijs op deze manier ook eens zelve. Niet door te denken dat je een nieuw weten bezit, maar door het oude opnieuw te beschouwen, zodat het tot een nieuw weten wordt en bovenal: sta innerlijk open voor de kracht Gods en de krachten van de geest, die rond u zijn in deze tijd meer dan ooit en aanvaard ze, beleef ze, zet ze om, zo ge kunt in stoffelijke werkelijkheid. Dan zal de herrijzenis van de mensheid uit de verslapping van deze tijd, de herrijzenis van de geest uit haar onbegrip van goddelijke waarden zeker niet aan u voorbijgaan en u meer geven dan alleen gelukkige Paasdagen, maar ook het besef van het grote geluk te leven.

:--: